

“Déu continua cridant, però molts joves no l'escolten”

-Creus que Déu continua cridant els joves?

-És clar que continua cridant, respon Maribel, jove religiosa salesiana. ¿I saps què en penso? I t'ho dic des del meu pas per la Universitat en aquests moments. Crec que molts joves no l'escolten perquè no el coneixen, perquè ningú no els ha parlat de Déu o perquè quan es parla d'Ell, els presenten un Déu que no val la pena, un Déu que et fa infeliç, que et treu el plaer de viure i que et lliga a una religió que només posa traves a la teva vida. I no obstant això, jo descobreixo molta inquietud en molts joves que es consideren ateus o antireligiosos.

També hi ha joves que viuen en un ambient propici per escoltar la seva crida, però encara que l'escolten, es queden fent una mica el sord, perquè tenen por al compromís. Penso que també un factor important és la necessitat que tenen els nostres joves de trobar en la seva vida adults que siguin referents per poder escoltar amb claredat aquesta crida i per acompanyar-la.

-¿Què li diries a un noi o una noia que s'estigués plantejant la vocació a la vida consagrada?

-Li diria en primer lloc que no tingui por d'escoltar el seu interior, d'escoltar això que està irrompent en la seva vida i que segurament l'està posant del revés. I en segon lloc, que busqui algú que pugui acompanyar-lo en el seu discerniment. Sempre és necessari confrontar amb una altra persona que pugui ajudar-te a aclarir. Però sobretot li diria, que val la pena córrer el risc, us ho asseguro!

¿I tu què?

-¿Ets dels qui senten la crida i l'escolten? ¿O et costa, o no vols, escoltar-la?

-O potser ets una persona amb l'opció fonamental ja feta. En aquest cas, ¿creus que ets un referent perquè els joves sentin la crida i mirin de respondre-hi?